

Орелътъ и момчето заслизали бавно надолу, къмъ низината, всрѣдъ облаци отъ пѣна и капки. Трудно било за орела да носи такава голѣма тежестъ, затова отчаяно плѣсналъ огромнитѣ си крила и слизалъ все по-низко и по-низко, упжтвайки се къмъ пѣсчливия брѣгъ.

Най-после орелътъ стигналъ до брѣга, момчето скочило на пѣсѣка, но и орелътъ падналъ съвсемъ изморенъ. Следъ нѣколко минути той отново размахналъ крила и бавно се заиздигалъ въ небеснитѣ висини. Скоро той съвсемъ изчезналъ отъ погледа на момчето.

Ягу замлъкна.

— Ехъ, каква хубава история! — извикаха всички момчета въ единъ гласъ.

